

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 15C/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217205652
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Obermanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7217205652.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný A. C. T. A.U. B.. Z. U. Z. A. Ž.: M. C., G.. XX.X.XXXX, K. Q. XXXX/X, C., právne zast. JUDr. Slávka Stanková, advokátka, so sídlom Trieda SNP 36, Košice, proti žalovanej: C. O., Q..A.. Z. T. W., A. A. Š. X, K., T.: XX XXX XXX, o náhradu škody na zdraví, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.006.- eur od 2.6.2016 do 18.7.2017, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie sumy 6.177,60 eur s prísl. z a s t a v u j e.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 94,44 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal žalobou, doručenou súdu 1.3.2017, zaplatenia sumy 6.177,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.5.2016 do zaplatenia titulom náhrady škody na zdraví (bolestného). Žalobu odôvodnil skutkovo tým, že dňa 16.7.2015 v čase o 12.30 hod. došlo v Košiciach na ul. Levočskej v smere na ul. Dneperskú za čerpacou stanicou Slovnaft k dopravnej nehode, pri ktorej osobné motorové vozidlo (ďalej MV) zn. Fiat Punto EVČ: C., ktoré v tom čase viedla vodička M. W., narazilo na priechode pre chodcov do žalobcu, v dôsledku čoho utrpel ťažkú ujmu na zdraví. Vlastníkom MV značky Fiat Punto je Ing. B. W. (brat vodičky), ktorý mal v čase dopravnej nehody uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou MV so žalovanou, č. poistnej zmluvy: 6562572649/3491239470. V súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou prebiehalo na Okresnom súde Košice II trestné konanie pod sp. zn. 5T/131/2015 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, pričom rozsudkom zo dňa 26.2.2016 bola vodička M. W. oslobodená spod obžaloby po závere súdu, že skutok nie je trestným činom. Žalobca ako poškodený bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie a na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o uplatnenom nároku na náhradu škody, nie proti výroku o vine a treste obžalovanej M. W.. Odvolanie žalobcu, aj odvolanie okresného prokurátora voči uvedenému rozsudku bolo uznesením KS v Košiciach sp. zn. 4To/42/2016 zo dňa 7.9.2016 zamietnuté. Poukázal na to, že v rámci trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok (ďalej ZP) č. 87/2015 znalcom M.. J. A. O.. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - traumatológia, v ktorom znalec na základe zdravotnej dokumentácie podrobne konštatoval, aké zranenia utrpel žalobca, pričom sa jednalo z lekárskeho hľadiska o zranenia a úraz ťažký, ktoré vyžadovali hospitalizáciu (od 16.7. do 24.7.2015 KÚJIS a od 24.7.15 do 7.8.15 - KÚCH), intenzívnu liečbu na JIS, operačnú a konzervatívnu liečbu s následnou fixáciou pravého kolenného kĺbu, rehabilitácie, čím bol obvyklý spôsob života žalobcu výrazne ovplyvnený a odkázaný bol na pomoc iných pri zabezpečovaní bežných životných potrieb. Nutnosťou operácii pokladal liečbu za bolestivú, a bolesti za veľkej intenzity. Uvedeným ZP boli zranenia žalobcu ohodnotené spolu na 720 bodov, čo pri hodnote 17,16 eur za jeden bod predstavuje bolestné vo výške 12.355,20 eur. Išlo o

bolesť, ktorú utrpel pri samotnom úraze, aj bolesť spojenú s liečením úrazu, kedy liečba žalobcu ešte nebola ukončená a zdravotný stav nebol ustálený. Poukázal na to, že v dôsledku dopravnej nehody utrpel aj poškodenie sluchu, čo si vyžiadalo jeho ďalšiu hospitalizáciu od 25.9.2015 do 1.10.2015 na otorinolaryngologickom oddelení, aj následnú liečbu hyperbarickou oxygenoterapiou od 24.9.2015 do 12.1.2016. V dôsledku úrazu sa u žalobcu prejavili aj psychické problémy, vyhľadal odbornú pomoc a aj keď sa po nasadení liečby jeho stav zlepšil, nepodarilo sa mu nájsť adekvátne zamestnanie. Citoval ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou MV, ktorý zakladá priamy nárok poškodeného na náhradu škody voči poisťovateľovi, preto sa obrátil na žalovanú so svojim nárokom na náhradu škody na zdraví (bolestného) v zmysle ZP č. 87/15. Žalovaná s poukazom na oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T131/2015 odmietla poskytnúť žalobcovi náhradu za uplatnenú škodu na zdraví vyrozumením k oznámeniu poisťnej udalosti zo dňa 17.5.2016. Na ďalšiu výzvu z 1.12.2016 žalovaná nereagovala. Uviedol, že súd je pri rozhodovaní viazaný iba výrokom rozsudku príslušného orgánu, z ktorého vyplýva, že bol spáchaný trestný čin a kto je jeho páchatelom. Oslobodenie spod obžaloby vodičky M. W. však neznamená, že skutok sa nestal a teda že ním nemohla vodička spôsobiť, resp. spolu zaviniť vznik škody, náhrady ktorej sa žalobca domáha v tomto konaní. V trestnom konaní znalec Ing. Ladislav Imrich v ZP č. 21/2015 vyhodnotil za nesprávnu z technického hľadiska techniku jazdy vodičky M. W., ktorá sa plne nevenovala riadeniu a tak oneskorene reagovala na vývoj dopravnej situácie, rovnako vyhodnotil aj pohyb chodca cez priechod za nesprávny. Podľa záverov ZP dopravná nehoda sa stala na riadne vyznačenom priechode pre chodcov, poveternostné podmienky neboli sťažené, ani znížená viditeľnosť a vozovka bola suchá. Vodička nerešpektovala pokyn vyplývajúci z dopravného značenia, upozorňujúci vodičov, že sa tam nachádza priechod pre chodcov a neprispôbila svoje správanie situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam, aby svojou jazdou zabránila stretu s chodcom. Citoval ďalej ust. zák. č. 8/2009 Z. z. o povinnostiach chodca, aj vodiča ako účastníkov cestnej premávky s tým, že podľa ZP č. 21/2015 chodec nevytvoril pre vodičku vozidla Fiat Punto z technického hľadiska náhlu prekážku. Aj v dôsledku oneskorenej a nesprávnej reakcie vodičky, ktorá namiesto brzdy pridala plyn a zastavila až cca 32,5 m od miesta zrážky, žalobcu odhodilo na vozovku, po ktorej rotoval a šmýkal sa a následne narazil do obrubníka až za druhým priechodom pre chodcov, čo mohlo tiež ovplyvniť rozsah a závažnosť jeho zranení. Z uvedených dôvodov mal za to, že ako chodec, aj vodička neprispôbili svoje správanie a spôsob jazdy cestnej premávke tak, aby nedošlo k nehodovému deju, pričom všetky nepriaznivé následky poškodenia zdravia žalobcu sú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ku ktorej došlo 16.7.2015. Žalobca navrhol stanoviť mieru spolu zavinenia na vzniknutej škode v rozsahu 50 % u žalobcu ako chodca a 50 % u vodičky M. W., čo podľa jeho názoru zodpovedá princípu spravodlivého usporiadania vzťahu sporových strán a na tom základe navrhol zaviazat' žalovanú k náhrade škody z titulu bolestného v rozsahu 6.177,60 eur, aj s zákonným úrokom z omeškania, nakoľko žalovaná sa dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania.

2. Žalobca ako dôkazy označil a predložil súdu citované rozsudky v trestnom konaní, ZP č. 87/2015, aj č. 21/2015, prepúšťaciu správu, lekárske správy zo zdravotníckych zariadení, tiež oznámenie o škodovej udalosti poškodením, výzvu na plnenie z 1.12.2016, doručenkú a vyrozumenie k oznámeniu poisťnej udalosti zo dňa 17.5.2016.

3. V písomnom vyjadrení k žalobe žalovaná uviedla, že dňa 12.7.2017 poukázala v prospech žalobcu sumu 6.006.- eur, predstavujúcu poistné plnenie na bolestnom. Táto suma zodpovedá počtu 700 priznaných bodov na bolestnom s hodnotou jedného bodu 17,16 eur, po znížení o 50 % vzhľadom na mieru spolu zavinenia žalobcu na vzniknutej škode (v zmysle jeho žaloby, str. 6). Nakoľko za položku 81b možno v zmysle Prílohy č. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia priznať od 30 do 40 bodov, poisťovateľ priznal najvyššiu možnú zákonnú výšku 40 bodov a teda nepriznal lekárom nesprávne priznaných 60 bodov. V súvislosti s uplatneným nárokom na úhradu úroku z omeškania žalovaná poukázala na rozhodovaciu prax súdov a smernicu ES. Argumentovala názorom KS v Bratislave vo veci sp. zn. 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016, kedy odvolací súd zastával názor, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania, upravená v § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z., je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ v 3-mesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté; relevantné tak

nie je, ako mala resp. mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Uvedené možno podľa žalovanej vyvodiť aj zo znenia čl. 4 ods. 6 Smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou MV a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS, podľa ktorého členské štáty zavedú povinnosť, že do 3 mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovni osoby, ktorá spôsobila nehodu alebo jej likvidačnému zástupcovi,

a/ poisťovňa osoby, ktorá spôsobila nehodu alebo jej likvidačný zástupca, predložia odôvodnený návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody sú vyčíslené, alebo
b/ poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody, alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená, alebo škody nie sú úplne vyčíslené.

4. Žalovaná predložila spolu s vyjadrením oznámenie o poistnom plnení zo dňa 12.7.2017 adresované žalobcovi, v ktorom bol aj výpočet poistného plnenia vo výške 6.006.- eur.

5. Podaním, doručeným súdu 31.7.2017, vzal žalobca čiastočne svoju žalobu späť. Vychádzal z toho, že oznámením o poistnom plnení zo dňa 12.7.2017 žalovaná oznámila žalobcovi, že dňa 11.7.2017 ukončila šetrenie poistnej udalosti a vzhľadom na prebiehajúce súdne pojednávanie uhradí žalobcovi 50 % plnenia na základe ZP M.. A. vo výške 6.006.- eur. Ďalším oznámením o poistnom plnení z 12.7.2017 žalovaná oznámila žalobcovi, že dňa 11.7.2017 ukončila šetrenie poistnej udalosti (za náklady súvisiace s liečením) a vzhľadom na prebiehajúce súdne pojednávanie uhradí žalobcovi 50 % tohto plnenia vo výške 46,61 eur. Žalobca potvrdil, že dňa 18.7.2017 mu uhradila žalovaná na jeho bankový účet spolu sumu vo výške 6.052,61 eur a vzhľadom na uvedené vzal svoj žalobný návrh v časti týkajúcej sa istiny vo výške 6.177,60 eur späť s tým, že rozdiel medzi žalovanou a uhradenou časťou istiny žalovaná odôvodnila nezrovnalosťami v ZP. Domáhal sa teda zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.052,61 eur od 18.5.2016 (vyrozmene k oznámeniu poistnej udalosti zo dňa 17.5.2016) do zaplataenia, t.j. do 18.7.2017 a zároveň priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Predložil súčasne obidve oznámenia o poistnom plnení, aj potvrdenie z Mbank o uskutočnenom prevode poistného plnenia žalovanou vo výške 6.052,61 eur, z toho 6.006.- eur na bolestnom a 46,61 eur na úhradu nákladov súvisiacich s liečením.

6. Ďalším podaním, doručeným súdu 4.12.2017, právna zástupkyňa (PZ) žalobcu ešte sa vyjadrovala k stanovisku žalovanej zo dňa 20.7.2017 vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania, pričom poukázala na rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016 s tým, že uvedené rozhodnutie predstavuje odklon od ustálenej rozhodovacej praxe súdov a citovala rozsudky KS v Žiline, v Banskej Bystrici. Žalovaná bola povinná poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v lehote 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Ak žalovaná ukončila šetrenie škodovej udalosti zo dňa 16.7.2015 a oznámením zo 17.5.2016 odmietla poskytnúť žalobcovi uplatnenú náhradu škody na zdraví, teda neposkytla žalobcovi poistné plnenie do 15 dní po skončení vyšetrovania škodovej udalosti, t.j. do 1.6.2016, tak nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania, t.j. od 2.6.2016, v tom smere žalobca upravil opäť obdobie, za ktoré žiadal priznať uplatnený úrok z omeškania od žalovanej a v prevyšujúcej časti, týkajúcej sa úroku zo omeškania vzal žalobu späť. Predložil súčasne súdu citované rozsudky KS v Žiline, aj KS v Banskej Bystrici.

7. Podaním, doručeným súdu 4.12.2017 žalovaná súhlasila so späťvzatím žalobcu, avšak namietala jeho tvrdenie o tom, že žalobný návrh bol podaný v celom rozsahu dôvodne. Pritom zdôraznila, že žalobcom vymáhaná suma 6.177,60 eur bola nesprávne určená vzhľadom na stanovenie bodového hodnotenia znalcom pre položku 81b za zlomeninu 3. až 7. rebra vľavo (spolu 60 bodov), aj keď právny predpis pripúšťal bodové ohodnotenie od 20 do 40 bodov. Uvedená nezrovnalosť vytvorila rozdiel v priznanej výške poistného plnenia 171,60 eur (uhradených bolo 6.006.- eur oproti nesprávne požadovaných 6.177,60 eur). V tomto podaní žalovaná namietala nárok žalobcu na požadovaný úrok z omeškania. Nakoľko poisťovateľ v 3 mesačnej lehote od oznámenia žalobcu o škodovej udalosti (22.2.2016) splnil listom zo dňa 17.5.2016 podmienku v zmysle § 11 ods. 6 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z., a teda včas poskytol poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov odmietnutia poskytnúť mu plnenie, nevznikla tak žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 cit. zák. Nárok na úrok z omeškania by tam mohol vzniknúť žalobcovi jedine v tom prípade, ak by konajúci súd zaviazal žalovanú na náhradu škody a to až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, ak by

žalovaná nesplnila povinnosť uloženú jej právoplatným rozhodnutím. Zároveň poznamenala, že žalobca požaduje úrok z omeškania z nesprávne určenej sumy 6.052,61 eur, pričom do uvedenej sumy započítal nárok z bolestného (vyplatená suma 6.006.- eur), ako aj nárok na náklady na liečenie (46,61 eur), aj keď tento nie je predmetom tohto súdneho konania.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18.4.2018, pričom žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila z dôvodu kolízie konaní a zároveň súhlasila s priebehom pojednávania aj bez jej účasti. Tomuto pojednávaniu predchádzalo ešte vyjadrenie žalobcu prostredníctvom PZ k námietke žalovanej, ktorú žalobca akceptoval ohľadne započítania nákladov na liečenie do celkovej sumy, z ktorej navrhol priznať úroky z omeškania, kedy vzal žalobu späť vo vyčíslenej sume, z ktorej žiadal priznať úrok z omeškania, pretože náklady liečenia neboli predmetom tohto konania. Žalovaná sa tak dostane do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody nevyplatí v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi (§ 11 ods. 7 cit. zák.). K uvedenému však v súčasnosti nedošlo. Zároveň namietala žalobcom vyčíslenú mieru úspechu v konaní a žiadala súd, aby pri rozhodovaní zohľadnil aj žalobcov neúspech v konaní.

9. Žalobca na pojednávaní zotrval prostredníctvom PZ na všetkých doterajších písomných vyjadreniach a poukázal na to, že žalovaná uhradila istinu po podaní žaloby, ktorú z toho dôvodu vzal späť v časti istiny a predmetom konania zostali iba úroky z omeškania. Rozhodnutie, na ktoré poukazuje žalovaná, podľa žalobcu predstavuje len odklon z ustálenej rozhodovacej praxe súdu, nakoľko v daných rozhodnutiach poisťovňa Wüstenrot argumentovala rovnako ako argumentuje žalovaná, pričom súdy rozhodli tak, že túto argumentáciu neakceptovali a úrok z omeškania priznali.

10. Pokiaľ ide o mieru úspechu, považoval sa žalobca za úspešného v celom rozsahu vzhľadom na to, že rozdiel v žalovanej istine a tým, čo uhradila žalovaná, nastal v dôsledku pochybenia znalca, ktorý dal nesprávne bodovo hodnotil položku 81b, čo nemôže ísť na ťarchu žalobu, nakoľko bodové ohodnotenie záležalo od ZP. Trval na priznaní úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.006.- eur od 2.6.2016 do zaplatenia, t.j. do 18.7.2017, kedy došlo k zaplateniu uplatnenej náhrady škody žalovanou. Rovnako žiadal priznať náhradu trov konania žalobcu v rozsahu 100 %. Žalovaná sa dostala do omeškania vtedy, keď prvýkrát zamietla plnenie žalobcovi, čiže žalovaná bola povinná poskytnúť žalobcovi poistné plnenie do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti, pričom žalovaná ukončila šetrenie škodovej udalosti oznámením zo dňa 17.5.2016, ktorým odmietla poskytnúť žalobcovi uplatnenú náhradu škody na zdraví.

11. Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa ust. § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

13. Podľa ust. § 441 OZ ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne;

14. Podľa ust. § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazové odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

15. Podľa ust. § § 517 ods. 1,2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa ust. § 559 ods.1,2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

17. Podľa ust. § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

18. Podľa ust. § 3 nar. vlády č.87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou MV náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

20. Podľa ust. § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.

21. Podľa ust. § 145 ods. 1, 2 a 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Podľa ust. § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Na základe späťvzatia žaloby v časti o zaplatenie istiny 6.177,60 eur s prísl. súd v súlade s citovanými ustanoveniami zákona konanie zastavil. Súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby súd nezisťoval, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie, preto ani na prípadný nesúhlas žalovanej by tak nemohol prihliadať v zmysle ust. § 146 ods. 1 C.s.p.

24. Po čiastočnom späťvzati žaloby predmetom konania zostal len úrok z omeškania. Súd preto posudzoval, či a kedy sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu žalobcovi. Nesporné v konaní bolo, že náhradu škody na zdraví titulom bolestného vyplatila žalovaná žalobcovi dňa 18.7.2017, t.j. po začatí konania, kedy bolo poistné plnenie vo sume 6.006.- eur pripísané na účet žalobcu. Uvedená suma zodpovedala počtu 700 bodov na bolestnom s hodnotou jedného bodu 17,16 eur, po znížení o 50 % vzhľadom na mieru spolu zavinenia žalobcu na vzniknutej škode, nakoľko za položku 81b v hodnotení bolestného žalobcu v zmysle Prílohy č. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo možné priznať od 30 do 40 bodov a žalovaná ako poisťovateľ priznala najvyššiu možnú zákonnú výšku 40 bodov a nie lekárom nesprávne priznaných 60 bodov. Žalovaná tak plnila a uhradila dňa 18.7.2017 žalobcovi správnu sumu 6.006.- eur oproti nesprávne požadovaných 6.177,60 eur. Ak žalobca opieral svoj nárok na bolestné o ZP MUDr. Sidora č. 87/2015, v ktorom znalec ohodnotil bolestné nesprávne, nemôže to ísť na ťarchu žalovanej, lebo žalobca vyčíslil svoj nárok z dôkazu (nesprávne vyčísleného bodového ohodnotenia bolestného) a žalovaná účinne poprela skutkové tvrdenie protistrany o výške uplatneného bolestného, keď uviedla vlastné tvrdenie o predmetných skutkových okolnostiach. Žalovaná odmietla plniť poistné plnenie žalobcovi na jeho Oznámenie škodovej udalosti zo dňa 22.2.2016, čo je zrejme z obsahu Vyrozumenia k oznámeniu škodovej udalosti zo dňa 17.5.2016, s poukazom na rozsudok zn. 5T 131/2015, ktorým bola vodička oslobodená spod obžaloby. Podľa žalovanej dostane sa poisťovateľ do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody nevyplatí v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi (§ 11 ods.7 cit. zákona č.381/2001 Z .z.), k čomu v danom prípade nedošlo. Žalobca zastával názor, že žalovaná bola povinná plniť v lehote 15 dní po skončení šetrenia poistnej udalosti, t.j. do 1.6.2016 (15 dní po Vyrozumení k oznámeniu poistnej udalosti, kedy ukončili šetrenie poistnej udalosti a rozhodli, že neposkytnú náhradu žalobcovi, preto nasledujúcim dňom, teda 2.6.2016 sa dostala žalovaná do omeškania s plnením. Od tohto dňa omeškania až ku dňu zaplatenia náhrady škody bola žalovaná v omeškani s plnením.

25. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, žalobca požadoval priznať úrok z omeškania v správnej zákonnej výške 5% ročne zo sumy 6.006.- eur od 2.6.2016 do 18.7.2017, kedy mu uhradila žalovaná bolestné v správnej výške. Žalobca si preukázateľne uplatnil plnenie Oznámením škodovej udalosti dňa 22.2.2016, čo osvedčil aj jeho predložením súdu. Žalovaná reagovala na poistnú udalosť zo dňa 16.7.2015 tak, že vo Vyrozumení k oznámeniu poistnej udalosti zo dňa 17.5.2016 oznámila žalobcovi ukončenie šetrenia a s odkazom na trestné konanie a oslobodenie obžalovanej vodičky spod obžaloby súdom, považovala za nemožné poskytnúť žalobcovi ním uplatňovanú škodu na zdraví. Súd poukazuje na to,

že sa stotožnil v prejednávanej veci s argumentáciou žalobcu v tom zmysle, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu dňom 2.6.2016. Vychádzal z názoru, i rozhodovacej praxe súdov, že pokiaľ dňa 17.5.2016 žalovaná oznámila žalobcovi, že mu škodu neuhradí, možno tento deň považovať za deň, ktorým bolo s istotou šetrenie ukončené a po 15 dňoch nastupuje omeškanie poisťovne. V danom prípade nebola problematická výška škody, preto v danom prípade aj v zmysle § 11 ods. 6 zák. č.381/2001 Z.z. bola žalovaná ako poisťovateľ povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania. Pokiaľ by sa prijal iný výklad, nebol by v súlade s dobrými mravmi, nakoľko v zásade by umožňoval žalovanej plniť oneskorene, bez primeraných sankcií. Základnou ideou cit. zákona bola ochrana práv poškodených osôb, najmä práva na rýchle poskytnutie poistného plnenia. Tento zákon je v súlade aj so Smernicou EP a Rady o poistení MV 2000/26, ktorou sa priznalo poškodenému právo podať priamo žalobu voči poisťovni zodpovednej osoby. Úroky z omeškania ukladá cit. zákon poisťovateľom automaticky, bez ohľadu na to, či bol úrok z omeškania uplatnený alebo nie a jeho výška sa posudzuje podľa občiansko-právnych predpisov (nar. vlády č.87/1995 Z.z.). Výkladom Smernice a cit. zákona je možné vyvodiť, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie v lehote 15 dní po skončení prešetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa, pričom skončiť prešetrovanie je povinný do 3 mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti. Súd dospel k záveru, že žalovaná v danom prípade neplnila žalobcovi ako poškodenému riadne svoju povinnosť poskytnúť poistné plnenie za poisteného podľa § 4 ods. 2 a 4 cit. zákona tým, že nesprávne vyhodnotila rozsah svojej povinnosti plniť (odmietla poskytnúť poškodenému riadne uplatnenú a preukázanú náhradu škody) a preto nemôže to byť na škodu žalobcu.

26. S poukazom na ust. § 517 OZ, v spojení s ust. § 3 nar. vlády č.87/1995 Z.z. súd rozhodol o priznaní úroku z omeškania žalobcovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t.j. odo dňa 2.6.2016 (po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti - Vyrozumením žalovanej o neplnení zo dňa 17.5.2016 + 15 dní), kedy sa žalovaná dostala do omeškania s plnením záväzku voči žalobcovi, do dňa 18.7.2017 (poskytnutia poistného plnenia) zo sumy 6.006.- eur. Súd poznamenáva, že nebolo možné prihliadať na argument žalovanej ohľadne aplikácie § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z., pretože toto ustanovenie sa vzťahuje len na plnenie poistnej udalosti priamo poistencovi.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., pričom žalobcovi priznal v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní vo výške 94,44%, keďže bol (procesne) neúspešný v časti, v ktorej vzal žalobu späť bez zavinenia žalovanej (namiesto uplatnenej sumy 6.177,60 eur vyplatená suma 6.006.- eur). V súlade s ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní proti rozsudku sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).